

Пол Верлен

Морско

Океанът сурово
се надига, луна –
кървав поглед, вълна
се надига отново

и дордето реве,
блясва мълния дива
и небето пробива,
и пропуква надве,

и вълна – също дръзка –
в конвулсивния бяг
към скалистия бряг
иде, връща се, блъска

и зловещо лъщи
и в самата вселена
като птица ранена
ураганът пищи.

КРАЙ

© 1994 Кирил Кадийски, превод от френски

Paul Verlaine
Marine, 1866

Набиране: NomaD

Издание: Пол Верлен. Поезия. Подбор и превод от френски Кирил Кадийски.
Издавателство „Нов Златогор“, София, 1994.

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/10774>]